

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 580/2014
18.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Глигоријевића, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Зорана Таталовића и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Т., због кривичног дела недозвољен лов из члана 276. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката М.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К. број 1356/11 од 18.02.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1637/13 од 04.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 18. јуна 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Т. – адвоката М.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К. број 1356/11 од 18.02.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1637/13 од 04.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К. број 1356/11 од 18.02.2013. године, окривљени А.Т. оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољен лов из члана 276. став 1. КЗ и кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, па пошто су му применом одредаба чланова 42, 50. и 54. КЗ претходно утврђене појединачне новчане казне, и то за кривично дело из члана 276. став 1. КЗ новчана казна у износу од 30.000,00 динара, а за кривично дело из члана 355. став 1. КЗ новчана казна у износу од 100.000,00 динара, окривљени је на основу члана 60. став 2. тачка 4. КЗ осуђен на јединствену новчану казну у износу од 130.000,00 динара. Истовремено је одређено да је окривљени новчану казну дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, те да ће суд, уколико је не плати у наведеном року, новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 7.300,00 динара, а на име судског паушала износ од 3.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

На основу члана 87. КЗ, према окривљеном А.Т. изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то ловачког карабина марке ... са оптичким нишаном марке ... и батеријом марке ... и ремеником и футролом зелене боје фабричког броја ... и 3 комада метака ... калибра и једне дозволе за обилазак ловишта ЛУ С. И. издате на име А.Т.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1637/13 од 04.02.2014. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног А.Т., а пресуда Основног суда у Сремској Митровици К. број 1356/11 од 18.02.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног А.Т. – адвокат М.Р., поднео је захтев за заштиту законитости, не наводећи разлог по ком побија правноснажне пресуде, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуде Основног суда у Сремској Митровици К 1356/11 од 18.02.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1637/13 од 04.02.2014. године.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао да захтев ваља одбацити, обзиром да нема садржај прописан одредбом члана 484. ЗКП.

Наиме, према одредби члана 484. ЗКП, која прописује садржај захтева, у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, дакле, да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1.), примене „неуставног закона“ (тачка 2.) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3.).

Дакле, наведеном законском одредбом, предвиђено је да захтев мора да садржи навођење разлога за подношење, који су прописани одредбом члана 485. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости не наводи из којих разлога је захтев против правноснажних пресуда поднео, с тим што из образложења захтева произилази да бранилац побија чињенично стање утврђено правноснажним пресудама, те указујући да окривљени није извршио кривична дела због којих је првостепеном и другостепеном пресудом оглашен кривим.

Наиме, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, у вези са кривичним делом недозвољен лов из члана 276. став 1. КЗ, истиче да окривљени А.Т. критичном приликом није ловио дивљач, већ је само осматрао ловиште, те да из свог оружја, које је понео ради личне заштите, није испалио ниједан метака, а у односу на кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, указује да окривљени није извршилац овог кривичног дела, већ да је предметно кривично дело извршио В.С., који је окривљеном издао дозволу ловочувара – волонтера. У захтеву се наводи и да је суд био дужан да због тога

што окривљени није извршио предметна кривична дела, обустави поступак према окривљеном и да му врати оружје и муницију, који су од њега одузети.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, прописани су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено, пре свега, таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и – или апелационим судом.

Како у конкретном случају, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости није навео разлог због ког захтев подноси, имајући у виду да Врховни касациони суд није овлашћен да, у случају да истакнута повреда закона није јасно опредељена, испитује даље садржину захтева, нити да оцењује коју повреду закона је бранилац имао у виду, те да одлуке против којих је захтев поднет или поступак који им је претходио може испитати само у границама истакнутих конкретних повреда закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног А.Т. одбацио на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП у вези са чланом 484. ЗКП, налазећи да захтев нема законом прописани садржај.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа – судија
Предраг Глигоријевић,с.р.